

Arrest

nr. 317 949 van 4 december 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpssteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 28 oktober 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 31 oktober 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DE BLOCK, loco advocaat C. BUYTAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U werd op 20 november 2023 van 08.40 uur tot 12.16 uur gehoord in een persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtu machtig is. Uw advocaat, meester PEHARPRÉ in loco voor meester GELEYN, was aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Karte Naow in het district Bagrami van de provincie Kabul. U bent soenniet. U heeft het middelbaar onderwijs afgerond en werkte als verkoper van elektronische toestellen zoals computeronderdelen en u vulde harde schijven met onder meer films en pornografisch materiaal.

U had problemen met de taliban omdat u films en pornografisch materiaal op harde schijven zette. De taliban is tegen zulke dingen. U werd hiervoor ongeveer zes keren telefonisch bedreigd door de taliban en u ontving twee dreigbrieven. U heeft vrienden die bij de overheid werkten. U liet uw vrienden praten met de taliban. Zij zeiden lelijke dingen tegen hen. Daarnaast heeft u problemen met de familie van een meisje genaamd [F.] met wie u diende te huwen. U wilt niet met haar huwen. De familie van het meisje is lid van de taliban. U heeft in Afghanistan dieven aangegeven bij de politie waardoor zij gearresteerd werden. U werd verschillende keren aangevallen, maar u weet niet of het door de taliban, de familie van het meisje of de dieven was.

U besloot Afghanistan te verlaten en reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Frankrijk om op 25 december 2022 te arriveren in België. Op 29 december 2022 dient u hier als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw originele medische documenten, een kopie van Afghaanse schooldocumenten, een kopie van werkdocumenten van uw vrienden bij de overheid, een kopie van foto's van u en uw originele taskara neer. Op 6 december 2023 maakt u per e-mail via uw advocaat uw opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U stelde last te hebben van hoofdpijn en moeilijk tegen lawaai te kunnen (CGVS p. 3). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS kon echter niet worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud vond in normale omstandigheden plaats.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat u films en pornografisch materiaal op harde schijven zette, u niet wil huwen met een meisje van wie haar familie taliban is, u dieven heeft aangegeven bij de politie en u vrienden heeft bij de overheid die op uw verzoek gepraat hebben met de taliban (CGVS p. 7, 16, 17).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 25 december 2022 zeventien jaar en twee maanden oud. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 3 januari 2023 ouder was dan 18 jaar waarbij 20.85 jaar met een standaarddeviatie van 1.59 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie dd. 10.01.2023, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier). Ten overstaan van Dienst Vreemdelingenzaken gaf u dan toe 23 jaar oud te zijn (Verklaring DVZ punt 4). Uw geboortedatum werd bijgevolg van 31 oktober 2005 naar 5 januari 2000 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan

worden toegepast, ook geeft u door zich vooreerst valselijk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens slaagt u er niet in uw problemen aannemelijk en geloofwaardig te maken.

U haalt aan dat u problemen heeft ondervonden in Afghanistan omdat u films verkocht en u allerlei zaken zoals pornografisch materiaal op harde schijven zette (CGVS p. 7). Hieraan wordt geen geloof gehecht omwille van volgende redenen. Ten eerste kan u niet concreet en aannemelijk verduidelijken op welke manier de taliban op de hoogte was van uw werk en activiteiten in Afghanistan. Wanneer u immers gevraagd wordt te vertellen of de taliban op de hoogte was van uw werk, gaat u louter uit van de veronderstelling dat de taliban geïnformeerd kon geweest zijn (CGVS p. 10). Wanneer dan vervolgens u gevraagd wordt te verduidelijken op welke manier de taliban op de hoogte was van uw werk, verwijst u algemeen naar hun spionnen (CGVS p. 10). Vervolgens bent u niet in staat enige zinvolle informatie te verstrekken over de talibanleden die op de hoogte waren van uw werk. U verwijst namelijk oppervlakkig naar de familie van het meisje en de informatie die op de rekeningen stond (CGVS p. 10). Voorts bent u niet in staat gedetailleerd te verduidelijken welke problemen u omwille van uw werk heeft ondervonden. U stelt namelijk vaag: "ja, dat ik die films verspreidde, dat was een vulgaire actie, ze hebben me ook beschouwd als een ongelovige en dat het tegen de religie van Islam was" (CGVS p. 10). U beweert vervolgens dat u ongeveer zes keren hiervoor gebeld bent geweest en u twee keren een dreigbrief heeft ontvangen, maar u heeft geen enkele zinvolle informatie over de personen die u gebeld hebben of de dreigbrieven hebben gestuurd (CGVS p. 11). Dit blijkt uit uw eigen bewoordingen. Wanneer u immers gevraagd wordt informatie te verstrekken over de personen die u bedreigd hebben, zegt u letterlijk dat u geen informatie heeft over hen, maar het uitging van de taliban en verwijst u opnieuw naar het meisje haar familie (CGVS p. 11). Bovendien nam u de bedreigingen niet serieus en nam u geen voorzorgsmaatregelen (CGVS p. 11). Dit gedrag stemt niet overeen met hetgeen verwacht kan worden van iemand die een daadwerkelijke vrees heeft voor de taliban. Ten slotte is het opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent of één van uw collega's of andere personen problemen hebben ondervonden omwille van de werkzaamheden (CGVS p. 12). U werkte immers samen met andere winkeliers die de harde schijven hebben gevuld (CGVS p. 9). Bovendien benadrukt u zelf dat er veel mensen waren die harde schijven vulden met allerlei materiaal (CGVS p. 9). Het is dan ook vreemd dat u niet weet of uw collega's, andere winkeliers of de klanten bedreigingen hebben gekregen van de taliban. Daarnaast kan u niet concreet motiveren om welke reden u exact gevisieerd werd door de taliban en enkel u bedreigingen zou hebben gekregen omwille van de werkzaamheden (CGVS p. 12).

Vervolgens beweert u dat u problemen heeft met de familie van het meisje waarmee u diende te huwen (CGVS p. 7). Hieraan wordt eveneens geen geloof gehecht omwille van volgende redenen. Vooreerst bent u niet in staat uitgebreide informatie te verstrekken over het meisje in kwestie. Wanneer u hiernaar gevraagd wordt, ontwijkt u immers eerst de vraag door te stellen: "zoals welke info, over het meisje, ik begrijp uw vraag niet" (CGVS p. 12). Na verduidelijking vertelt u zeer vaag en oppervlakkig dat zij van het platteland is, ze epilepsie heeft en ouder dan u is (CGVS p. 12). Daarnaast heeft u zeer weinig informatie over de hedendaagse bezigheden van het meisje. U stelt namelijk zelf dat u geen informatie heeft over haar dan louter uw bewering dat zij in Kunduz zou verblijven (CGVS p. 14). Dat u na het persoonlijk onderhoud op het CGVS plots alle informatie wil verstrekken over het meisje en u het gevoel heeft dat de door u verstrekte informatie over het meisje niet is neergeschreven, kan niet worden geaccepteerd (zie e-mail advocaat opmerkingen notities). De bevoegde protection officer heeft u immers tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende de gelegenheid gegeven informatie te verstrekken over het meisje, wat duidelijk blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud (CGVS p. 12-14). U werd zelfs tot driemaal toe herhaaldelijk gevraagd informatie te verstrekken over het meisje (CGVS p. 12). U bleek echter niet in staat op dat moment gedetailleerde informatie te verstrekken over haar. Dat u na het persoonlijk onderhoud op het CGVS plots zinvolle informatie zou hebben over haar, is niet aannemelijk. Die informatie werd u immers reeds geacht te hebben gehad op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bovendien stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat het meisje enkel aan u beloofd is geweest, terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde dat de vader van het meisje haar aan iemand anders heeft beloofd (CGVS p. 13, vragenlijst DVZ/CGVS p. 2). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, stelt u dat ze waarschijnlijk een fout hebben gemaakt en u dat niet gezegd heeft (CGVS p. 13). Vervolgens bent u niet in staat uw problemen hieromtrent te verduidelijken. U immers gevraagd of u ooit problemen hebt ondervonden omwille van dit meisje, stelt u dat u het niet weet, maar dat u aangevallen bent geweest en dat dit door de taliban of door de familie van het meisje kan gebeurd zijn (CGVS p. 13). Het louter niet willen huwen met een meisje is onvoldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, u dient vervolgingsfeiten aan te tonen. U bent hier niet in geslaagd. Het is bovendien een blote bewering uit uw hoofd dat de familieleden van het meisje bij de taliban zijn (CGVS p. 12-13). U legt geen enkel authentiek document neer dat enerzijds uw band met het meisje en haar familie en anderzijds de werkzaamheden van de familie bij de taliban aantoont.

Voorts stelt u dat u dieven heeft aangegeven bij de politie, zij gearresteerd werden en u hierdoor mogelijks aangevallen bent geweest (CGVS p. 7, 14-15). Er wordt echter geen geloof gehecht aan uw verklaringen hieromtrent. Uw verklaringen hierover zijn immers gebrekkig en niet aannemelijk. Dit blijkt uit het volgende. Enerzijds heeft u geen informatie over de persoon of personen die u neergestoken of aangevallen hebben. U verwijst immers onder meer naar onbekende mensen (CGVS p. 14-15). Anderzijds weet u niet om welke reden u neergestoken of aangevallen werd (CGVS p. 14-15). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt te verduidelijken of u ooit problemen heeft ondervonden aangezien u de dieven heeft aangegeven bij de politie, verwijst u naar de bedreigingen van de taliban (CGVS p. 15). Hieraan werd reeds eerder geen geloof gehecht (supra). Wanneer ten slotte u gevraagd wordt te vertellen of u ooit problemen met de dieven heeft gehad, ontwijkt u de vraag door te stellen dat ze gearresteerd waren en veronderstelt u dat ze waarschijnlijk wel plannen in de toekomst hadden (CGVS p. 15). U toont echter geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan. Voorgaande is dan ook niet relevant voor uw verzoek om internationale bescherming.

Vervolgens is het louter een blote bewering uit uw hoofde dat u vrienden had die werkten bij de overheid en zij op verzoek van u contact hebben gehad met de taliban (CGVS p. 16). Het louter hebben van vrienden die gewerkt hebben bij de overheid is sowieso onvoldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. U dient vervolgingsfeiten aan te tonen. U toont echter geen geloofwaardige vervolgingsfeiten naar aanleiding hiervan aan en uit uw verklaringen blijkt niet dat u aannemelijke problemen heeft ondervonden omwille van het werk van uw vrienden bij de overheid (CGVS p. 7, 16-17). Wanneer u immers gevraagd wordt of u problemen heeft ondervonden naar aanleiding hiervan, blijken uw antwoorden zeer vaag en tegenstrijdig. Enerzijds stelt u dat u niet bedreigd bent geweest om nadien te stellen dat de taliban jullie wel bedreigd hebben (CGVS p. 16). Aan de bedreigingen die u zou ontvangen hebben van de taliban werd reeds eerder geen geloof gehecht (supra). Bovendien heeft u geen enkele zinvolle informatie omtrent de taliban met wie uw vrienden zouden contact hebben gehad. Dit blijkt uit uw eigen woorden. U stelt namelijk dat u niets weet over deze taliban en u niet weet wie die mensen zijn (CGVS p. 17).

Ten slotte dient gewezen te worden op het feit dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij de Dienst Voogdij niets gezegd heeft over voorgaande problemen. U haalde hier immers slechts één concreet asielmotief aan, met name uw vrees voor de taliban aangezien de taliban u ervan verdacht had een bom geplaatst te hebben. Daarnaast verwees u naar financiële problemen en de moeilijkheid om te werken en naar school te gaan (fiche Dienst Voogdij p. 4). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid ontkent u dat u iets gezegd heeft over een bom (CGVS p. 17). Het gegeven dat u nagelaten heeft te vertellen bij de Dienst Voogdij over de door u op het CGVS aangehaalde problemen leidt direct tot een inbreuk op de geloofwaardigheid van al uw ingeroepen asielmotieven.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat een ander licht te werpen op voorgaande. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. De foto's die u neerlegt vormen geen bewijs van uw ingeroepen problemen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten, kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Wat betreft de door u neergelegde medische stukken opgemaakt in België dient opgemerkt dat uw medische problematiek hier niet ter discussie staat, doch deze stukken evenmin een bewijs vormen van de door u beweerde problemen.

Naar aanleiding van de opmerkingen van uw advocaat die aan het CGVS werden overgemaakt op 06/12/2023 en waarvan bijlage in het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming door het CGVS. Immers betreffen deze voornamelijk een verduidelijking bij de schrijfwijze of spelling van namen of een beperkte verduidelijking bij uw verklaringen, maar blijken deze geen doorslaggevende inhoudelijke wijzigingen te omvatten.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende

noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is

van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsvername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve

impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de

beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt

dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in Afghanistan en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals de aanvullende nota van verweerder duidelijk maakt en waarbij hij in vergelijking met de bestreden beslissing bijkomend verwijst naar de *“EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024”*, *“EUAA COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024”*, *“EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023”*, alsook de *“COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023”*. In de huidige stand van zaken kan de Raad niet tot het besluit komen dat er onvoldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die wijst op een volledige informatiestop die de Raad in de huidige stand van zaken tot een andere conclusie zou nopen. Hij brengt ook geen recente informatie aan die niet in lijn ligt met de informatie die blijkt uit de door verweerder aangebrachte bronnen.

3. Beoordeling

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- “- Artikel 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;*
- Artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955) ;*
- Materiële motiveringsplicht ;*
- Zorgvuldigheidsbeginsel ;*
- Verbod van willekeur”*

Verzoeker citeert de bestreden beslissing volledig. Vervolgens haalt hij de geschonden geachte bepalingen aan en geeft hij een omstandige theoretische uiteenzetting inzake vluchtelingenrechtelijke beginselen.

Daarna is hij van oordeel dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is en schetst hij kort waarom dit volgens hem het geval is. Vervolgens haalt hij zeer uitgebreide informatie aan over de veiligheidssituatie en mensenrechten in Afghanistan alsook over terugkeerders, waarna hij concludeert:

“Uit het bovenstaande volgt dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert in een toestand zal terechtkomen die een schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt. Bijgevolg is de bestreden beslissing niet van die aard dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op motieven steunt waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. De motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet deugdzzaam. Het CGVS hield met de hierboven aangehaalde elementen geen rekening en onderzocht deze niet, noch paste ze toe op verzoeker. De door het Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aangehaalde elementen kunnen deze situatie en analyse niet weerleggen. Uit het voorgaande blijkt dat het CGVS dus tenminste onvoldoende onderzoek gevoerd heeft naar de concrete mogelijkheid voor verzoeker om zich te hervestigen in Afghanistan en aldaar een menswaardig leven te leiden – quod non.”

Verzoeker laat na precies uiteen te zetten op welke wijze de artikelen 48/2, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6 van de Vreemdelingenwet werden geschonden door de bestreden beslissing. De Raad is voorts niet bekend met het geschonden geachte “verbod van willekeur” en verzoeker legt ook niet concreet uit hoe de bestreden beslissing dit verbod concreet met de voeten treedt.

Deze onderdelen van het middel zijn daarom onontvankelijk.

Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk deels overeen met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De toetsing of dit artikel werd geschonden door de bestreden beslissing stemt overeen met de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. Vermits de bestreden beslissing geen maatregel tot terugleiding of verwijdering betreft, dringt zich geen verder-gaande toetsing aan artikel 3 van het EVRM op dan de voormelde.

3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1.1. Verzoekers vluchtrelaas

Verzoeker vreest te worden gedood door de taliban omdat hij films en pornografisch materiaal op harde schijven zette, hij niet wil huwen met een meisje wiens familie taliban is, hij dieven heeft aangegeven bij de politie en hij vrienden heeft bij de overheid die op zijn verzoek hebben gepraat met de taliban. Verzoeker werd 5 à 6 keer telefonisch bedreigd door de taliban en ontving twee dreigbrieven.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CG) is in hoofddorde van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas en legt op omstandige wijze uit hoe het tot deze conclusie komt.

De Raad kan zich hierbij aansluiten aangezien de gedane vaststellingen de kern van verzoekers vlucht-relaas betreffen, waarover het CG op omstandige wijze motiveert en die steun vinden in de vragenlijst die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 22 augustus 2023 en in het verslag van het gehoor bij het CG op 20 november 2023.

Verzoekers onderstaand betoog in het verzoekschrift kan niet tot een ander oordeel leiden:

“Verzoeker hekelt dat de geloofwaardigheid van het relaas in eerste instantie wordt afgerekend op punten die los staan van de mogelijke vervolging. Zo kan er verzoeker niet worden verweten dat hij niet van alle aspecten of minder belangrijk details op de hoogte is. Het CGVS miskent bovendien de bewijskracht van de talrijke documenten van verzoeker en baseert haar gehele falende motivering op details die niet determinerend zijn bij de beoordeling van de asielaanvraag.

Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat verzoeker zou worden vervolgd - quod non -, op zijn minst blijkt uit de informatie die verzoeker aangeeft dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Het CGVS had alle beschikbare middelen kunnen aanwenden om andere nodige bewijzen te verzamelen, uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS die inspanning niet heeft geleverd ;

Voor zover er zou van kunnen worden uitgegaan - quod non - dat verzoeker geen afdoende bewijselementen kon voorleggen dient verzoeker zijn asielaanvraag als geloofwaardig te worden bevonden, aangezien :

-hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven ;

- alle relevante elementen waarover hij beschikt zijn voorgelegd ;

- de verklaringen van verzoeker zijn aannemelijk en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

- verzoeker heeft zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk ingediend (verzoeker deed dit onmiddellijk bij zijn aankomst in België);

- onder meer gelet op de hierboven staande objectieve informatie kan verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig worden beschouwd.

Verzoeker hekelt het feit dat het CGVS zijn asielremaas als ongeloofwaardig afdoet. Verzoeker heeft een gegronde vrees voor de Taliban in zijn thuisland hetgeen de reden vormt van zijn vertrek uit Afghanistan. Zo is de tijdslijn die verzoeker meedeelde in het kader van zijn asielrelaas correct.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het profiel van verzoeker.

Er kan in dat verband aan verzoeker dan ook geen enkel verwijt worden gemaakt dat hij te weinig zou weten over Taliban, geografische gegevens, jaartallen, evenementen en gebeurtenissen waarbij hij niet betrokken was.

Verzoeker heeft immers alles coherent meegedeeld zoals dat van iemand met zijn profiel kan worden verwacht.

De vaststellingen door het CGVS zijn niet van die aard dat het CGVS de geloofwaardigheid van verzoeker in vraag kon stellen en overtuigt verzoeker dus wel degelijk dat hij de taliban dient te vrezen. Hij toont bijgevolg aan dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, en/of een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet.”

De Raad stelt immers vast dat verzoeker nergens in concreto ingaat op de vaststellingen van het CG waardoor diens conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeker asielrelaas overeind blijft. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoeker betoogt dat de geloofwaardigheid van het relaas in eerste instantie wordt afgerekend op punten die los staan van de mogelijke vervolging, laat hij na te duiden over welke punten het gaat. Waar hij stelt dat hem niet kan worden verweten dat hij niet van alle aspecten of minder belangrijke details op de hoogte is, laat hij tevens na te duiden over welke aspecten en “details” het gaat. Met zijn algemeen betoog dat uit de informatie die hij bijbrengt, blijkt dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en dat op zijn minst moet worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn, kan hij bezwaarlijk afbreuk doen aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing die leiden tot de conclusie dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. Met de algemene argumentatie dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven, dat hij alle relevante elementen waarover hij beschikt heeft voorgelegd, dat zijn verklaringen aannemelijk zijn en niet in strijd zijn met algemene en specifieke informatie, dat hij zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk heeft ingediend, dat hij gelet op de objectieve informatie “in grote lijnen” als geloofwaardig kan worden beschouwd, en dat de tijdslijn die hij meedeelde correct is, plaatst hij de concrete vaststellingen van het CG niet in een ander daglicht. Zijn overtuiging dat hij in zijn thuisland een gegronde vrees voor de taliban heeft, dat hij alles coherent heeft meegedeeld en dat het CG ten onrechte zijn asielrelaas als ongeloofwaardig afdoet, kan de bestreden beslissing evenmin aan het wankelen brengen. Verzoeker hamert er op dat rekening moet worden gehouden met zijn profiel, maar hij laat na concreet te duiden wat zijn profiel volgens hem is en hoe dit dan kan leiden tot de conclusie dat de door het CG gedane vaststellingen niet langer overeind blijven.

De Raad stelt alleszins vast dat uit verzoekers gehoor niet blijkt dat er ten aanzien van hem onredelijke verwachtingen werden gesteld, gelet op het feit dat hij het middelbaar onderwijs in Afghanistan heeft afgerond (gehoorverslag CG, p. 4). In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou en verzoekers advocaat was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Noch verzoeker noch zijn raadsman die hem bijstond tijdens het interview hebben bij het CG opgemerkt dat de gestelde vragen verzoekers profiel te boven gingen. Integendeel, verzoeker heeft uitdrukkelijk verklaard alle vragen goed te hebben begrepen (CG, gehoorverslag p. 18). Verzoeker en zijn advocaat hebben ook niets anders gemeld nadat zij een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud hebben ontvangen en in de gelegenheid waren om hierover opmerkingen te maken.

3.1.2. Personen van wie wordt aangenomen dat ze religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden en personen (die worden gezien als) beïnvloed door buitenlandse waarden (ook wel verwestering genoemd)

Voor wat betreft deze problematiek, kan de Raad zich aansluiten bij de kernpunten daarvan in de bestreden beslissing, die steun vinden in de daarin aangehaalde bronnen:

- uit de beschikbare landeninformatie die wordt opgesomd in de bestreden beslissing kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen bij een terugkeer naar het land van herkomst;

- een verzoeker om internationale bescherming dient in concreto aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

Uit de aanvullende nota van verweerder blijkt niet dat over voormelde kernpunten thans anders moet worden geoordeeld. Het blijkt niet dat terugkeerders uit het Westen automatisch worden vervolgd of het risico lopen op ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan. Een individuele beoordeling blijft zich dus opdringen.

Verweerder stelt in de bestreden beslissing concreet vast:

“Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingen-conventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan”.

In de aanvullende nota van verweerder, die verwijst naar de recentste beschikbare informatie, wordt bevestigd: *“Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingen-conventie.”*

Verzoeker gaat in het verzoekschrift totaal niet in op bovenvermelde overwegingen en brengt geen individuele elementen aan inzake de problematiek van verwestering.

Verzoeker verklaarde ter terechtzitting, waar hij de hulp van een tolk nodig had, dat hij gewerkt heeft in Gent maar dat hij wegens de afstand daarmee gestopt is. Momenteel werkt hij in het Brusselse in een bakkerij. Met voetbal is hij ook gestopt, zo stelt hij. Thans geeft hij kickbokstraining. Verzoeker stelt onder stress te staan, nog jong te zijn en niet terug te kunnen naar Afghanistan. Verzoeker diept vervolgens allerlei documenten op. Er wordt door de raadsman die verzoeker bijstaat ter plekke een aanvullende nota opgesteld, die enkel de volgende inventaris bevat van de neergelegde documenten: *“1 documenten integratie- 2 attesten fedasil medische situatie- 3 arbeidsovereenkomst”.*

Onder “1” werden gevoegd: een slecht leesbare samenvatting van het aantal gepresteerde uren van verzoeker bij een werkgever in Evergem, waarbij verzoeker aan de slag was als magazijnwerker, dit in de periode van 27 november 2023 tot 19 december 2023. Het betreft dus een tewerkstelling van afgerond een maand, eind 2023. Onder “3” werd een in het Nederlands opgestelde arbeidsovereenkomst gevoegd, die zou zijn afgesloten tussen een werkgever in Zaventem en verzoeker, waarbij deze in dienst treedt op 3 april 2024 als “Assistant Boulanger”. Het gaat over een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur van 3 april 2024 tot 2 juli 2024. Behalve voormelde gegevens werd er verder niets ingevuld. Op het laatste blad zou de handtekening van de werkgever figureren. Die van verzoeker staat niet op het document, hoewel op het document kan worden gelezen: *“Elk exemplaar moet door beide partijen ondertekend worden”*, waarbij de werknemer er handmatig “gelezen en goedgekeurd” moet aan toevoegen. Voorts werd onder “3” ook een in het Frans opgestelde arbeidsovereenkomst gevoegd, die zou zijn afgesloten tussen dezelfde werkgever in Zaventem en verzoeker, waarbij deze in dienst treedt op 1 november 2024 (sic) als “Assistant Boulanger”. Het gaat over een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur van 1 oktober 2024 (sic) tot 14 mei 2024. Behalve voormelde gegevens werd er niets ingevuld. Er figureert noch de handtekening van de werkgever noch die van verzoeker op.

Voorts werd onder “1” nog een ondertekende getuigenis gevoegd van H.K. – van wie de Belgische identiteitskaart gevoegd wordt – opgesteld op 11 juli 2024. Daarin getuigt ze op algemene wijze van de kwaliteiten van verzoeker, zijn wil tot integratie, zijn engagement t.o.v. de maatschappij, en zijn respect voor de Belgische wetten en gewoontes. H.K. beveelt zijn toelating en een warme ontvangst in België aan. Het is niet duidelijk wat de band van H.K. met verzoeker is en dit wordt ter terechtzitting ook niet nader toegelicht. Voort werd er onder “1” ook nog een ondertekende getuigenis van 9 april 2024 van een straathoekwerker van “JES vzw” gevoegd. Hij getuigt hierin over de inzet van verzoeker bij een voetbalploeg, wat het resultaat is van een samenwerking tussen het opvangcentrum Fedasil Sint-Jans-Molenbeek, Younited Belgium, RWDM en twee straathoekwerkers van JES Brussels. Verzoeker wordt door de straathoekwerker omschreven als goedlachs, respectvol, sociaal, gemotiveerd met een positieve houding. De betrokken straathoekwerker meent dat verzoeker een waardevolle bijdrage kan leveren aan de Belgische maatschappij. Een foto van een voetbalploegje werd tevens gevoegd. Onder “1” werd ook nog een niet ondertekende ondersteuningsbrief gevoegd, opgesteld op 5 april 2024 door een medewerkster van het opvangcentrum Fedasil Sint-Jans-Molenbeek. Haar Belgische identiteitskaart werd wel gevoegd. Verzoeker wordt hierin omschreven als een vriendelijke en behulpzame jongeman, die enthousiast is om mee te helpen bij het opruimen van zwerfvuil en gemotiveerd is om zich in te zetten voor het land. Hij wordt dan ook geacht een uniek steentje bij te dragen aan de maatschappij. Onder “2” werd gevoegd: een ondertekende “*attestation à toute fin utile*”, opgesteld op 8 april 2024 door A.H., een verpleegster werkzaam in het opvangcentrum Fedasil Sint-Jans-Molenbeek. Hierin kan worden gelezen dat verzoeker één keer per maand wordt opgevolgd door een psychiater en een psycholoog. Hij wordt voor de rest omschreven als sociaal, solidair, maatschappelijk geëngageerd en erg behulpzaam. Daarnaast wordt gesteld dat verzoeker wordt geconfronteerd met serieuze uitdagingen wegens een posttraumatisch stresssyndroom. Dit zou zijn persoonlijke ontwikkeling in de weg zitten. Het feit dat hij in afwachting is van een beslissing van het CG over zijn verzoek om internationale bescherming verergert zijn psychologische ontreddering.

Uit dit alles kan hoogstens blijken dat verzoeker vriendelijk, behulpzaam, werkwilbig en maatschappelijk geëngageerd is – wat zeker lovenswaardig is – en daarnaast zijn vrije tijd nuttig probeert in te vullen. De Raad gaat in de thans gevoerde procedure echter niet na of verzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning wegens integratiebereidheid. Hij gaat wel na of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. Wat verzoeker neerlegt en verklaart kan er echter niet op wijzen dat hij daadwerkelijk is verwesterd, dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en dreigt in een dermate negatieve aandacht van de taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. Er kan nergens uit worden afgeleid dat verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft die een uiting is van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of zijn omgeving in zijn regio van herkomst, een afwijkende religieuze overtuiging heeft of tot een specifieke sociale groep behoort. Hij maakt evenmin concreet aannemelijk dat dergelijke gedachte, opvatting of mening of religieuze overtuiging hem kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap in zijn regio van herkomst.

Hierbij stipt de Raad aan dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten ongeveer 4 maanden na de machtsovername door de taliban. Verzoeker heeft volgens de uitgevoerde leeftijdstest tot ongeveer de leeftijd van 17,26 jaar in Afghanistan verbleven. Hij heeft het land immers verlaten rond december 2021 en volgens een leeftijdstest uitgevoerd in opdracht van de Dienst Voogdij in januari 2023, was hij 20,85 jaar oud met een standaarddeviatie van 1,59 jaar. Op te merken valt hierbij echter dat in de “*Verklaring DVZ*” van 22 augustus 2023 kan worden gelezen onder rubriek “4” die handelt over de “*Geboortedatum*”: “*31.10.2005 U verklaarde bij inschrijving minderjarig te zijn , maar na botscan blijkt dat u meerderjarig bent. Kan u dat verklaren? Ik geef toe. Ik ben 23 jaar. De situatie was toen ik hier aankwam zeer moeilijk. Er werd geen opvangcentrum gegeven aan minderjarigen* (waarschijnlijk wordt bedoeld meerderjarigen) *en het was toen zeer koud.*” Het houdt dus in dat verzoeker ongeveer 21 jaar oud was toen hij uit Afghanistan vertrok. Hieruit kan dus worden afgeleid dat hij reeds in Afghanistan was gevormd naar de plaatselijke waarden en normen. Verder is verzoekers verblijf in België sinds december 2022, in casu afgerond twee jaar, niet van een zodanig lange duur dat hij dermate zou zijn verankerd in de Belgische samenleving dat hij totaal zou zijn vervreemd van de Afghaanse normen en waarden en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker heeft ook nog een familiaal netwerk in zijn regio van herkomst. Hij verklaarde uitdrukkelijk nog contact te hebben met zijn moeder in Afghanistan, dit via zijn schoonbroer (CG, gehoorverslag p. 5). Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dit. Hij moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of te worden gesteld van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan zoals vormgegeven door de taliban en deze in acht te nemen.

Ten slotte stipt de Raad aan dat hij in de thans gevoerde procedure ook niet nagaat of verzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning wegens medische redenen. Voor zover dient te worden begrepen dat verzoeker een kwetsbaar profiel zou willen aantonen, voegt de Raad er voor de volledigheid aan toe dat een attest opgesteld door een verpleegster niet kan aantonen dat verzoeker lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom. Dit kan enkel worden aangetoond door een medisch attest, opgesteld door

een arts. Hiervan werd ook nooit eerder melding gemaakt. Bij de Dienst Vreemdelingen-zaken heeft verzoeker verklaard dat zijn gezondheidstoestand “goed” is (rubriek 29, “*verklaring DVZ*”). Bij het CG blijkt dat verzoeker medische stukken heeft neergelegd waaruit blijkt dat hij werd behandeld voor gonorroe op 21 maart 2023. Dat verzoeker zenuwachtig is voor de uitkomst van de asielprocedure kan de Raad zeker volgen maar hieruit kan geen kwetsbaar medisch profiel worden gepuurd.

3.1.3. Conclusie

De bovenvermelde vaststellingen leiden tot de conclusie dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

3.2. Beoordeling in het licht van 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingen-wet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op het gestelde in punt 3.1., kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

3.2.3. Voor wat betreft de vraag of de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, kan de Raad zich aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing en die steun vinden in de hierin aangehaalde rapporten.

Uit een samenlezing van de bewoordingen van de in de bestreden beslissing aangehaalde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt immers duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49). Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Concreet komt verweerder in de bestreden beslissing tot de volgende conclusie:

“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.”

Uit de informatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, die zeker en vast precair is, overwegend wordt veroorzaakt door het handelen of nalaten van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich nog steeds niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, te meer omdat hij

nog beschikt over een familiaal netwerk aldaar. Verzoeker heeft verklaard nog contact te hebben met zijn moeder via zijn schoonbroer in Afghanistan (gehoorverslag CG, p. 5). Dit bevestigt hij ter terechtzitting.

Dit alles neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar, waarvan de ernst zeker niet kan worden ontkend, nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermings-status, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

3.2.4. Voor wat betreft de vraag of de veiligheidssituatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan de Raad zich opnieuw aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing. Ze vinden steun in de hierin aangehaalde rapporten. Kernpunt is dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Uit de recentste informatie die ter beschikking wordt gesteld door verweerder kan niet worden afgeleid dat hierover heden anders moet worden geoordeeld. Immers blijkt uit de aangereikte informatie globaal dat sinds de machtsvername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk zijn afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden en is ontheemding ten gevolge van het conflict vrijwel volledig gestopt. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *"Country Guidance Afghanistan"* van mei 2024 en is, gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, nog steeds actueel.

Verzoeker kan aan het voorgaande geen afbreuk doen door, over talrijke bladzijden van het verzoekschrift uitgesmeerd, allerhande oude informatie op te lijsten over de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij lijkt eraan voorbij te gaan dat verweerder in de bestreden beslissing voor wat betreft de beoordeling van de veiligheidssituatie duidelijk stelt dat de *"EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023"* in rekening worden genomen. Alleszins heeft verweerder een aanvullende nota neergelegd waarbij hij zoals reeds gezegd de recentste beschikbare landeninformatie meeneemt. Op p. 10 van de *"EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024"* kan worden gelezen: *"This update is primarily based on country of origin information concerning the period from 1 July 2022 to 31 January 2024 unless differently specified"* [Deze update is voornamelijk gebaseerd op informatie over het land van oorsprong voor de periode van 1 juli 2022 tot en met 31 januari 2024, tenzij anders vermeld]. Hieruit blijkt zoals gezegd niet dat een andersluidende beoordeling van de veiligheidssituatie zich opdringt.

Er kunnen over deze situatie in Afghanistan vele bladzijden worden geschreven. Kernvaststelling is echter dat de meest recente informatie niet wijst op nieuwe tendensen of geografische veranderingen in het conflict en dat dit zeker niet kan worden afgeleid uit het samenraapsel aan (oude) informatie die de verzoekende partij bijbrengt in haar verzoekschrift

Om uit te maken of er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *"willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict"*, wordt verder rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A Judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

Verzoeker heeft verklaard afkomstig te zijn uit de provincie Kabul. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in lijn met de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024. In casu blijken dergelijke individuele elementen niet.

Verzoeker toont nergens concreet aan dat er thans landeninformatie beschikbaar is die maakt dat hem subsidiaire bescherming moet worden toegekend omwille van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan of in zijn regio van herkomst.

3.2.5. Conclusie

Gelet op het voormelde, zijn er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4. Algehele conclusie

Gelet op al het voormelde heeft verzoeker niet aangetoond dat verweerder bij de beoordeling of hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet, de voormelde bepalingen heeft geschonden of hierbij kennelijk onredelijk dan wel onzorgvuldig is tewerk gegaan. Verzoekers andersluidende overtuiging en lange theoretische uitleg over concepten uit het vluchtelingenrecht, kunnen bezwaarlijk tot een ander oordeel leiden.

Het enig middel is bijgevolg, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

Verzoeker heeft geen elementen bijgebracht in het kader van de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet die verder onderzoek door het CG noodzakelijk maken. Er ontbreken geen essentiële elementen waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet bijgevolg geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De Raad benadrukt nogmaals dat de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en dat een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM, dat een ruimer toepassingsgebied heeft, grondig moet worden onderzocht bij het nemen van een terugkeer- of verwijderingsmaatregel.

Dat de situatie economisch en humanitair en op het vlak van mensenrechten erop achteruit gaat in Afghanistan wordt niet betwist en hierover kunnen vele bladzijden worden geschreven, maar de nood aan internationale bescherming moet individueel worden aangetoond. Uit de aangereikte landen-informatie blijkt zeker dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, maar niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA